

El carrer de les Olles

314

El carrer de les Olles compta amb la particularitat de tenir un tram cobert —el que connecta sota els porxos de la Rambla de la Llibertat— i un altre de des cobert i força estret que arriba fins al carrer dels Mercaders.

El primer tram, que s'endinsa per sota les voltes, és ocupat a banda i banda pels aparadors de les dues botigues que el limiten pel costat de la Rambla, i la resta de trajecte és conformat per quatre cases de tres i quatre pisos d'alçada, dues de les quals compten als seus baixos amb sengles botigues tancades des de fa força temps. És un carreró estret, amb paviment enllosat i pràcticament per a vianants, al qual també es pot accedir pel veí carrer de les Peixateries Velles.

L'ANTIC MERCAT DE TERRISSA

Tal com assenyala el Dr. Jaume Marquès aquest carrer probablement hagi heretat el nom de l'antiga plaça de les Olles, que hom que situa a l'actual confluència del carrer de les Olles amb el de les peixateries Velles, on s'eixamplava i adoptava una certa aparença de plaça.

Tot i així, ben poca mostra devia fer aquest indret, si tenim en compte que passa desapercebut en els fogatges i estimes de po-

blació dels segles XVI al XVIII, que suposem que l'inclouen juntament amb el carrer dels Mercaders. Per unes ordenacions dels mostassà —encarregat de la tasca de policia de mercats— dels volts de l'any 1500, sabem que l'indret de les Olles era l'escenari dels negocis lligats a la compra i venda de la terrissa. Encara, a mitjan segle XIX, hi ha referències a la celebració del mercat de la terrissa en aquest carrer que confirmen plenament el lligam del nom de carrer a la pràctica continuada d'un mercat d'estrís de ceràmica d'ús domèstic.

LES TRANSFORMACIONS DEL CANVI DE SEGLE

La conversió de l'antiga plaça de les Olles en el carrer que actualment podem contemplar s'ha de datar entre els darrers anys del segle XIX i la primèria del segle XX, en el context de la dèria de privatització del mosaic de carrers que posaven en relació la Rambla de la Llibertat amb el carrer dels Mercaders.

Sabem que l'any 1889 els veïns del sector es queixaren que feia un temps hom tancà el carreró que duia de la plaça de les Olles al carrer dels Mercaders, la qual cosa demostra que l'antiga ubicació d'aquest carrer que historiem diferia força del trajecte actual. Tanmateix, en aquesta data l'historiador i poli-

tic catalanista Joaquim Botet i Sisó demanava el tancament del carreró del Cigne, que sembla que enllaçava directament els veïns de la plaça de les Olles amb la Rambla de la Llibertat. L'oposició dels veïns evità encara que momentàniament, ja que per acord de l'Ajuntament de 17 d'agost del 1918, es venia el tram ocupat pel carrer del Cigne a Joaquim Ribas i Cateura.

Pert tant, el tancament inicial del carreró que duia al carrer dels Mercaders, i posteriorment la privatització del que menava a la Rambla de la Llibertat devia deixar la plaça de les Olles gairebé voltada d'edificacions i amb un espai d'ús públic molt reduït.

D'aquest petit espai resultant, i del que delimitava el sector de construccions veïnes, en resultà, segurament el tram que popularment s'afermà amb el nom de carrer de les Olles.

Pel 1910, el carrer de les Olles —ara esmentat com a carrer per la progressiva pèrdua d'espai de la tradicional plaça de les Olles era ja delimitat, i hi trobem estands d'un cert relleu, com ara Valentí Fargnoli —remarcable fotògraf de les nostres contrades— i el seu germà Adolf, que excel·lí en la construcció d'unes artístiques arquetes. Ambdós artistes vivien en aquest carrer juntament amb els seus pares.

DOS SETMANARIS

Malgrat la petitesa del seu trajecte i l'escassa animació que té, a hores d'ara, el carrer de les Olles, fou en altre temps un espai força concorregut per la incidència de dos setmanaris i d'una societat recreativa. Segons Josep Grahit, en el tros cobert que va vers la Rambla, en una escala actualment tapiada, es venerava una imatge de Sant Cristòfol, que en la seva festivitat era elegantment ornada i a més, se celebrava una audició de sardanes.

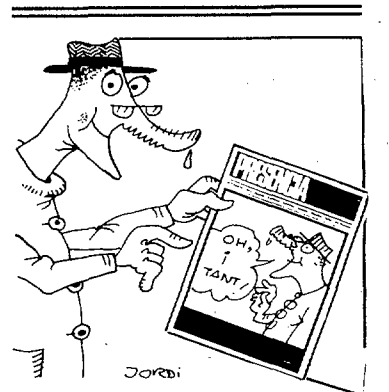
Sembla que aquesta mateixa escala conduïa als locals de la societat recreativa «Las Odaliscas» —que ocupà diversos locals arreu de la ciutat— i que juntament amb el saló de l'Odeon de la Pujada de Sant Domènec constitueixen un capítol inesborrables de l'esbarjo gironí dels anys de canvi de segle.

A l'edifici que duia el número 4 del carrer hi hagué el «Centro republicano radical» que hi tenia la redacció i administració del setmanari «El Radical», lerrouxista declarat, i en una altra casa, hi hagué la seu del setmanari d'acció catòlica «El Eco de Girona» (1923-1928).

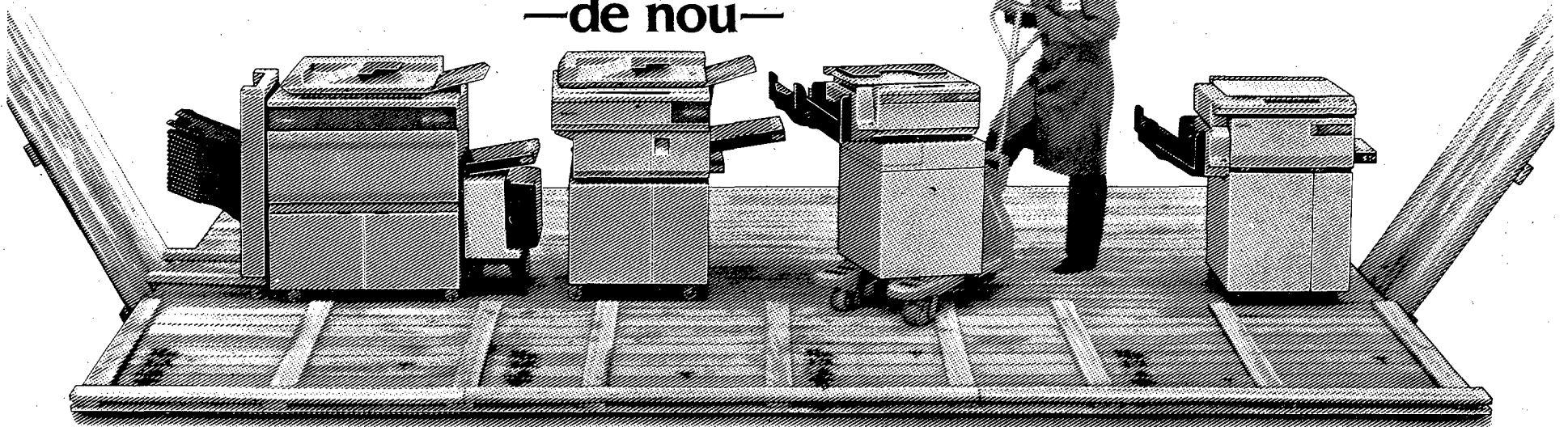
Com a obres de més relleu al carrer, cal fer esment al fet que l'any 1926 es féu un paviment de llambordes, i que els anys 1973-1974, en el context de

les obres del sector del carrer dels Mercaders, se'l dotà d'un paviment de lloses, es condicionà per a vianants i s'enllumenà novament amb els artístics fanals característics del barri vell de la ciutat. Ara, mancat de comerç, no és res més que un pur i simple pas de vianants que posa en relació els sectors comercials del carrer dels Mercaders i de la Rambla de la Llibertat.

Ramon Alberch i Fugueras

Canon porta... —de nou—

...la més àmplia gamma en copiadores

Des de la petita NP-150 fins a la gegantina NP-500. Des d'un petit despatx de gestor administratiu fins a una fàbrica d'automòbils, passant per una editorial.

Sigui la que sigui la seva necessitat de còpia o d'espai, estem segurs que hi ha una màquina CANON per a vostè.

NP-150, NP-155, NP-270, NP-271, NP-305, NP-500.

Tota una sèrie de possibilitats per a la seva empresa.

Tota una sèrie de petites i grans meravelles que disposen de tots els accessoris necessaris per fer de cadascuna d'elles un «sistema total de còpia».

Per què tantes?, es deu preguntar vostè. Perquè són moltes i molt variades les necessitats de cada empresa.

Perquè sempre n'hi ha una que s'adapta com un guant als requeriments d'una empresa determinada.

Perquè després de posseir la tecnologia més avançada, la garantia més gran i el millor servei, CANON no podia deixar que ningú tingués una gamma semblant en copiadores.

Al cap i a la fi, dir-se CANON obliga.

Canon
ACABARAN COPIANT-NOS

CANON ESPAÑA, S. A.

Copiadores de Girona, S.A.
Francesc Ciurana, 17 - 17002 Girona

972-21 57 00

Copiadores del Ampurdán, S.A.
Ronda Firal, 21 i 23 - Figueras (Girona)

972-50 22 30

Copiadores de la Selva, S.A.
Anselm Clavé, 87 - Blanes (Girona)

972-33 52 54